

Hoor- en adviescommissie

2021-1557477

ADVIES

AAN GEDEPUTEERDE STATEN

naar aanleiding van de behandeling van het bezwaarschrift ingevolge artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van 23 december 2020, ontvangen op 30 december 2020, van Kontakt Milieubeheer Zaanstreek (hierna: KMZ) te Zaandam, namens deze ingediend door [REDACTED] = [REDACTED] tegen het besluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland (verweerders) van 19 november 2020, waarbij voorschrift 16 betreffende klepelen, hakselen of branden uit de ontheffing van 9 juli 2019 (zaaknummer OD.267601) conform hoofdstuk 3 van de Wet natuurbescherming (Wnb) voor de realisatie en ingebruikname van een nieuwe accommodatie van hockeyclub 'de Kraaien' inclusief de bijbehorende velden aan de Fortuinweg te Zandijk is gewijzigd.

ONTVANKELIJKHEID

Gelet op de datum waarop het bestreden besluit is verzonden, 19 november 2020, en gelet op de datum waarop het per post verzonden bezwaarschrift is ontvangen, woensdag 30 december 2020, stelt de commissie vast dat dit binnen de wettelijke termijn is ingediend.

De commissie acht KMZ, gezien haar statutaire doelstellingen en de feitelijke werkzaamheden van deze vereniging, belanghebbende bij het bestreden besluit.

Het bezwaar is door KMZ ingediend en ondertekend door de voorzitter, [REDACTED] [REDACTED]. Conform artikel 9, derde lid, van de statuten wordt KMZ in en buiten rechte vertegenwoordigd door het bestuur of door de voorzitter en secretaris. In het dossier bevindt zich een machtiging van 27 januari 2021, getekend door de secretaris en de penningmeester van KMZ, waarin zij de voorzitter machtigen om KMZ in rechte te vertegenwoordigen. De commissie acht het bezwaarschrift daarmee, voor zover het KMZ betreft, bevoegd ingediend en het bezwaar ontvankelijk, zodat een inhoudelijke behandeling van de bezwaren kan plaatsvinden.

Het bezwaarschrift is tevens ondertekend door leden van de Werkgroep Natuurgebied Fortuin (WNF). Deze werkgroep vormt een onderdeel van KMZ. Voor zover is bedoeld bezwaar aan te tekenen namens WNF als separate belanghebbende merkt de commissie op dat zij in haar advies van 24 oktober 2019 reeds heeft geadviseerd WNF niet als separate belanghebbende bij het destijds bestreden besluit aan te merken. De commissie verwijst naar haar overwegingen in dat advies en neemt die overwegingen over in dit advies. WNF is een bewonersorganisatie zonder rechtspersoonlijkheid. Gelet op de omstandigheid dat WNF onderdeel uitmaakt van KMZ, komt aan een separaat bezwaarschrift van WNF overigens inhoudelijk geen betekenis toe.

GRONDSLAG

De grondslag van het bestreden besluit is gelegen in hoofdstuk 3 van de Wnb.

INHOUD VAN HET BESTREDEN BESLUIT

Met het bestreden besluit hebben verweerders besloten voorschrift 16 van de op 9 juli 2019 verleende ontheffing te wijzigen.

Hoor- en adviescommissie

2021-1557477

Voorheen luidde voorschrift 16 als volgt:

“Het ongeschikt maken van het plangebied en het gebied genoemd in voorschrift 12 gebeurt niet door te klepelen, hakselen of branden.”

Voorschrift 16 komt nu als volgt te luiden:

Het is niet toegestaan door middel van hakselen of branden het plangebied en de gebieden aangegeven in oranje en rood zoals aangegeven in bijlage 1 figuur 1 bij dit besluit, -waarnaar verwezen wordt in voorschrift 12, ongeschikt te maken. Het is niet toegestaan door middel van klepelen, hakselen of branden het gebied als blauw aangegeven in bijlage 1 figuur 1 bij dit besluit, ongeschikt te maken. Bij het ongeschikt maken van het deel als blauw aangegeven in bijlage 1 figuur 1 bij dit besluit, dient het maaien handmatig te gebeuren, en zijn verder hakselen en branden alsmede klepelen niet toegestaan. Voor alle wijzen van werken (tevens klepelen) geldt voorschrift 14.

Voor het overige blijven, volgens het bestreden besluit, de andere voorschriften van de ontheffing van 9 juli 2019 met kenmerk OD.267601 ongewijzigd. Het besluit is inhoudelijk, met uitzondering van een wijziging van voorschrift 16, niet veranderd.

OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE TEN AANZIEN VAN DE BEZWAREN EN DE VERWEREN

1. Bezwaar:

De gemeente heeft in een beslissing op bezwaar van 27 november 2019 toegezegd een extra voorschrift, te weten voorschrift 8a, in de ontheffing op te nemen en voorschrift 10 te wijzigen. Deze toezegging is echter nooit geëffectueerd. In de nu bestreden wijziging wordt alleen verwezen naar de ontheffing met datum 9 juli 2019 met de toevoeging dat deze op voorschrift 16 na onveranderd blijft. De wijziging is daarmee onvolledig.

Op 17 februari 2021 heeft bezwaarde aan het voorgaande toegevoegd dat het gewijzigde voorschrift 10 in de beslissing op bezwaar van 27 november 2019 en vervolgens ook in het bezwaarschrift van 23 december 2020 en het verweerschrift onjuist is verwoord. De kwetsbare winter- en voortplantingsperiodes van de noordse woelmuis en waterspitsmuis waarin geen werkzaamheden mogen plaatsvinden duurt van 1 november tot 30 september.

Verweer:

De wijzigingen van de op 9 juli 2019 afgegeven ontheffing zijn nog niet geëffectueerd. Dat had wel (al) moeten gebeuren. Dat is een omissie. Verweerders zullen deze wijzigingen opnemen in de beslissing op het nu voorliggende bezwaar. Verweerders bieden Kontakt Milieubeheer Zaanstad als ook de gemeente Zaanstad hun verontschuldigen aan voor deze omissie.

Overweging commissie

De commissie stelt zich op het standpunt dat genoemde toevoeging en wijziging wel degelijk zijn geëffectueerd, aangezien zij zijn opgenomen in de beslissing op bezwaar van 27 november 2019. De beslissing op bezwaar maakt immers onderdeel uit van de besluitvorming omtrent de ontheffing. De commissie ziet daarom niet in waarom er sprake zou zijn van een omissie.

Namens verweerders is gesteld dat de beslissing op bezwaar niet is gericht aan de aanvragers van de ontheffing en dat de ontheffing daarom met een apart besluit gewijzigd dient te worden.

De commissie is van oordeel dat niet relevant is dat de beslissing op bezwaar aan bezwaarde is gericht. Aanvragers nemen (als derde-belanghebbenden) immers ook kennis van de beslissing op bezwaar en de daarin opgenomen wijzigingen. Zij kunnen uit de beslissing op bezwaar rechtstreeks afleiden welke rechten en plichten zij jegens verweerders hebben. Wanneer er een

Hoor- en adviescommissie

2021-1557477

apart wijzigingsbesluit wordt afgegeven, ontstaat er een geknipte besluitvorming. Deze "gesplitste" wijze van bestuurlijke besluitvorming staat haaks op het stelsel van artikel 7:11 Awb. Ingevolge dat artikel moet het bestuursorgaan het (primaire) besluit waartegen bezwaar is gemaakt, op de grondslag van het bezwaar heroverwegen. Het dient, indien die heroverweging daartoe aanleiding geeft, tevens bij de beslissing op dat bezwaar het primaire besluit te herroepen en voor dat primaire besluit zo nodig een nieuw besluit in de plaats te stellen. Volgens het stelsel van artikel 7:11 Awb dient de beslissing op bezwaar, indien het bezwaar gegrond is, deze beide elementen te bevatten¹.

De beslissing op bezwaar dient dus alle besluiten te bevatten die nodig zijn om de rechtspositie van alle belanghebbenden te bepalen. In casu bevatte de beslissing op bezwaar alle noodzakelijke elementen en was er dus reeds sprake van volledige besluitvorming. Deze bezwaargrond treft derhalve geen doel.

Wel had voor de volledigheid in het bestreden besluit van 19 november 2020 dienen te worden opgenomen dat het besluit betrekking heeft op de ontheffing van 9 juli 2019, inclusief de in de beslissing op bezwaar van 27 november 2019 opgenomen wijzigingen.

Hoewel de inhoud van de wijziging in voorschrift 10 zoals opgenomen in de beslissing op bezwaar van 27 november 2019 geen onderdeel uitmaakt van onderhavige bezwaarprocedure, constateert de commissie tot slot dat zowel bezwaarden, derde-belanghebbende als verweerders onderschrijven dat er sprake is van een kennelijke verschrijving in genoemde beslissing op bezwaar en dat de kwetsbare winter- en voortplantingsperiodes van de noordse woelmuis en waterspitsmuis waarin geen werkzaamheden mogen plaatsvinden duurt van 1 november tot 30 september. Nu partijen het eens zijn over deze omissie zou daarover in de beslissing op bezwaar een overweging kunnen worden opgenomen.

2. Bezwaar:

In de gewijzigde ontheffing wordt beweerd dat het klepelen noodzakelijk is voor het verwijderen van houtige begroeiing omdat een andere werkwijze meer schade zou toebrengen aan het gebied. Onduidelijk is wat deze andere werkwijze inhoudt, die nog meer schade zou opleveren voor het gebied dan klepelen zou doen.

Bezwaarde heeft grote bedenkingen bij het toepassen van klepelen. Uit kennisdocumenten maakt bezwaarde op dat het maaisel moet worden afgevoerd om het gebied ongeschikt te maken als leefgebied voor de noordse woelmuis. Dit is in tegenspraak met de vergunde werkwijze van klepelen, waarbij het maaisel niet wordt afgevoerd.

Verweer:

Verweerders zijn het eens met de in het bezwaarschrift naar voren gebrachte argumenten voor zover die het klepelen in het compensatiegebied betreffen. Zij zijn van mening dat voorschrift 16, zoals dat voorschrift na de wijziging luidt, onvoldoende rekening houdt met de gevolgen die de methode klepelen heeft op de noordse woelmuis en andere diersoorten. Zij zullen het besluit tot wijziging voor voorschrift 16 dan ook aanpassen.

Voorschrift 16 komt dan als volgt te luiden:

Het is niet toegestaan het in paars aangegeven deelgebied, zoals dat is aangegeven in bijlage 1, figuur 1 bij dit besluit, ongeschikt te maken door middel van hakselen of branden. Daar mag wel geklepeld worden en is het gebruik van een sorteergrijper toegestaan.

¹ Zie bijvoorbeeld het Advies van de Raad van State van 7 oktober 2015 inzake diverse verbeteringen in de wetgeving, Kamerstukken II 2005/06, 30 300 VI, nr. 169 en de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 22-01-2020, ECLI:NL:RVS:2020:219

Hoor- en adviescommissie

2021-1557477

Het is niet toegestaan de in blauw en oranje aangegeven deelgebieden, zoals die zijn aangegeven in bijlage, 1 figuur 1 bij dit besluit, ongeschikt te maken door middel van hakselen, branden of klepelen. Bij het ongeschikt maken van deze in blauw en oranje aangegeven deelgebieden dient het maaien handmatig te gebeuren.

Voor alle wijzen van werken (ook klepelen) geldt voorschrift 14.

Overweging commissie

Verzoeker, het college van burgemeester en wethouders van Zaanstad, beschikt in verband met de realisatie en in gebruikname van een nieuwe accommodatie van hockeyclub 'de Kraaien' inclusief de bijbehorende velden over een ontheffing van:

- artikel 3.5, lid 2 van de Wnb, voor zover het betreft het opzettelijk verstoren van exemplaren van de noordse woelmuis,
- artikel 3.5, lid 4 van de Wnb, voor zover het betreft het beschadigen of vernielen van voortplantingsplaatsen of rustplaatsen van exemplaren van de noordse woelmuis,
- artikel 3.10, lid 1, onder b van de Wnb voor zover het betreft het opzettelijk beschadigen en vernielen van vaste voortplantingsplaatsen of rustplaatsen van exemplaren van de waterspitsmuis.

De te verrichten werkzaamheden bestaan uit het ophogen van de grond, de bouw van het clubhuis en de aanleg van drie hockeyvelden.

In de voorschriften bij de ontheffing is onder voorschrift 14 opgenomen dat het leefgebied van de aangevraagde soorten binnen het plangebied minimaal twee weken van te voren ongeschikt gemaakt dient te worden voor aanvang van de werkzaamheden door de vegetatie op minimaal 10 centimeter hoogte af te maaien. Het plangebied dient ongeschikt gemaakt te worden door de grondwerkzaamheden en het maaien van oost naar west uit te voeren, opdat de dieren voorafgaande aan de werkzaamheden de tijd hebben om te vluchten naar het compensatiegebied. Het compensatiegebied betreft volgens voorschrift 12 het gebied ten westen van het plangebied, en dient voorafgaand aan de werkzaamheden te worden ingericht als geschikt algeheel leefgebied voor de noordse woelmuis en waterspitsmuis.

Voorschrift 16 geeft aan dat het ongeschikt maken van het plangebied en het compensatiegebied niet gebeurt door te klepelen, hakselen of branden.

In het bestreden besluit is voorschrift 16 gewijzigd, hetgeen concreet betekent dat er wel mag worden geklepeld in het plangebied en in het compensatiegebied. In het verweerschrift wordt reeds aangegeven dat ten onrechte is opgenomen dat er ook in het compensatiegebied geklepeld mag worden en dat verweerders voornemens zijn dit te wijzigen in de beslissing op bezwaar.

Namens verzoeker is tijdens de hoorzitting aangegeven dat er geen bezwaren zijn tegen de voorgenomen wijziging.

De vraag die rest is of terecht wordt besloten dat klepelen is toegestaan in het plangebied.

Tijdens de hoorzitting hebben verzoekers uitgelegd dat het plangebied groot is en dat er grote braamstruiken aanwezig zijn. Met de hand maaien is daardoor veel werk. Verweerders achten vooral van belang waar er wordt geklepeld. In het plangebied (dit is het paars gearceerde gedeelte) geldt met uitzondering van een uitstulping in het westen, niet de bestemming natuur. Daar komt alleen de waterspitsmuis voor, die minder zwaar beschermd is dan de noordse woelmuis. Verweerders stellen dat eenmalig klepelen niet tot schade zal leiden. Er worden bovendien nog andere werkzaamheden uitgevoerd, zoals het dempen van de watergang.

De commissie meent dat met het wijzigen van het bestreden besluit waarbij het klepelen alleen nog wordt toegestaan in het plangebied en niet in het compensatiegebied voldoende tegemoet wordt gekomen aan de bezwaren.

Verweerders hebben afgewogen dat een minder bezwarende methodiek niet goed uitvoerbaar is, dat het gaat om een plangebied dat nadien hockeyveld zal worden en dat de nadelige effecten op

Hoor- en adviescommissie

2021-1557477

het plangebied van eenmalig klepelen (het gaat immers alleen om het eenmalig ongeschikt maken van het plangebied) niet groot zullen zijn.

De commissie acht deze afweging, temeer daar bezwaarde niet hard heeft gemaakt wat de schadelijke effecten van klepelen specifiek voor het plangebied zullen zijn, voldoende.

3. Bezwaar:

Een groot deel van het gebied, waarvoor het voorschrift is gewijzigd en waar nu geklepeld mag worden, heeft in het vigerende bestemmingsplan de bestemming Natuur. Door het klepelen, en het laten liggen van het maaisel, zal de voedselrijkdom in de bodem verder toenemen. Dit heeft een averechts effect op de biodiversiteit in het gebied. Ook zal de inzet van zwaar gemotoriseerd materieel – in plaats van het met de hand maaien - niet ten goede komen aan die natuurwaarde in het gebied. Dit zal bijdragen aan extra stikstofinput. Dit is niet in overeenstemming met de Natuurbestemming van het gebied en is daarmee ook van invloed op de omliggende N2000 gebieden.

Verweer:

Verweerder gaat niet in op deze specifieke bezwaargrond, anders dan met hetgeen al onder 2 is aangegeven.

Overweging commissie

In het verweerschrift is reeds aangegeven dat ten onrechte is aangegeven dat er ook in het compensatiegebied geklepeld mag worden en dat verweerders voornemens zijn dit te wijzigen in de beslissing op bezwaar.

Het klepelen in het plangebied heeft betrekking op het twee weken voor aanvang van de werkzaamheden ongeschikt maken van het plangebied zodat de dieren voorafgaande aan de werkzaamheden de tijd hebben om te vluchten naar het compensatiegebied.

Daarna zullen de werkzaamheden in het plangebied aanvangen en zal de grond dus verder bewerkt worden. De commissie acht de bezwaargrond ter zake van voedselrijkdom en stikstofinput niet relevant. Dit gezien de al voorgenomen wijziging waardoor alleen het plangebied, waar immers nog meer werkzaamheden gaan plaatsvinden, geklepeld wordt. Deze bezwaargrond ziet naar het oordeel van de commissie bovendien niet toe op soortenbescherming en valt daarom buiten de reikwijdte van deze procedure.

4. Bezwaar

Het klepelen zal ten koste gaan van een andere beschermde soort in het plangebied. Het is aannemelijk dat de rugstreepdier het plangebied in het afgelopen jaar weer heeft gekoloniseerd. Bezwaarden hebben het afgelopen jaar regelmatig beschadigingen aan het paddenscherm geconstateerd, die pas in oktober van 2020 zijn hersteld en ook nu ligt het paddenscherm op een deel van het gebied al een hele tijd plat. De maatregelen voor het ongeschikt maken van het plangebied voor de noordse woelmuis brengt schade toe aan de in het plangebied voorkomende rugstreepdieren en hun verblijfplaatsen. Er is ook een compensatiegebied ingericht als compensatie voor het mogelijk verloren gegane leefgebied van de rugstreepdieren. De wijziging van de ontheffing houdt in dat ook in dit compensatiegebied nu geklepeld zou mogen worden. Het is wettelijk niet toegestaan dat een voorschrift die tot strekking heeft de ene soort te beschermen, ten koste gaat van de andere (beschermde) soort.

Verweer:

Tijdens de hoorzitting is aangegeven dat mensen het scherm inderdaad stuk hebben gemaakt, maar dat verzoekers dit steeds netjes hebben hersteld en gemeld aan de omgevingsdienst.

Overweging commissie

De commissie merkt op dat de verleende en in rechte vast staande ontheffing alleen betrekking heeft op de noordse woelmuis en de waterspitsmuis. Het bestreden besluit heeft voorts alleen betrekking op de wijziging van één voorschrift van die ontheffing. Wanneer bezwaarde meent dat de ontheffing onvoldoende toeziet op de situatie, dient bezwaarde andere wegen te bewandelen om dit aan de orde te stellen. De effecten van het paddenscherm vallen buiten de in het geschil

Hoor- en adviescommissie

2021-1557477

zijnde wijziging van de ontheffing. Bezwaarde kan in geval van een (eventuele) overtreding om handhaving vragen

Bezwaarde onderbouwt zijn veronderstelling van aanwezigheid van de rugstreeppad in het plangebied overigens niet met feiten. Deze bezwaargrond treft geen doel.

Wellicht ten overvloede merkt de commissie op dat verweerders ter zake van het compensatiegebied al hebben aangegeven dat daar niet geklepeld dient te worden en dat zij voornemens zijn het voorschrift te wijzigen in de beslissing op bezwaar.

5. Bezwaar

Er wordt in de gewijzigde ontheffing aangegeven dat het oranje gebied in figuur 1 in Bijlage 1 suboptimaal leefgebied betreft, dat ongeschikt gemaakt dient te worden als leefgebied voor de noordse woelmuis en dat hiervoor geklepeld mag worden.

Dit bevreesdt bezwaarde want in de oude ontheffing is opgenomen dat dit oranje gebied het beoogde compensatiegebied is, dat geoptimaliseerd moet worden door gefaseerd maaien. Bezwaarde vraagt zich af welk gebied er dan wel aangewezen gaat worden ter compensatie van het verloren gegane leefgebied van de noordse woelmuis op het Fortuinveld.

Verweer:

Verweerders zijn het eens met de op dit punt in het bezwaarschrift naar voren gebrachte argumenten. Zij zijn van mening dat voorschrift 16, zoals dat voorschrift na de wijziging luidt, ten onrechte geen rekening houdt met het gegeven dat het oranje gebied aangewezen is als compensatiegebied voor de noordse woelmuis en dat er in dat gebied een maaibeheer dient te gelden dat die compensatie mogelijk maakt. De maaimethode klepelen is in dat oranje gebied dan ook niet aan de orde. Zij zullen het besluit tot wijziging voor voorschrift 16 dan ook dienovereenkomstig aanpassen.

Verweerders zijn voornemens een nieuw voorschrift 16 op te nemen dat als volgt luidt: Het is niet toegestaan het in paars aangegeven deelgebied, zoals dat is aangegeven in bijlage 1, figuur 1 bij dit besluit, ongeschikt te maken door middel van hakselen of branden. Daar mag wel geklepeld worden en is het gebruik van een sorteergrijper toegestaan.

Het is niet toegestaan de in blauw en oranje aangegeven deelgebieden, zoals die zijn aangegeven in bijlage 1, figuur 1 bij dit besluit, ongeschikt te maken door middel van hakselen, branden of klepelen. Bij het ongeschikt maken van deze in blauw en oranje aangegeven deelgebieden dient het maaien handmatig te gebeuren.

Voor alle wijzen van werken (ook klepelen) geldt voorschrift 14.

Tevens zijn verweerders voornemens de bij de ontheffing van 9 juli 2019 (OD.267601) behorende Bijlage 1 te vervangen door een nieuwe bijlage.

Overweging commissie

De commissie meent dat met de voorgenomen wijziging tegemoet wordt gekomen aan deze bezwaargrond.

6. Bezwaar

In de hoorzitting betreffende de bezwaarprocedure tegen de oorspronkelijke ontheffing op 24 oktober 2019 vroeg de hoor- en adviescommissie zich af: "of zich nog een dwingende reden van groot openbaar belang voordoet nu de realisering van het plan mogelijk op losse schroeven is komen te staan".

Dit was een reactie op het nietig verklaren van de bestemmingsplanwijziging voor het plangebied. Deze situatie is ongewijzigd, er is geen nieuw bestemmingsplan en de komst van het sportpark is vergunning-technisch gezien nog steeds uitermate onzeker. De vraag is dan ook of er nog wel een onderliggend belang is om het verlenen van deze ontheffing te rechtvaardigen?

Hoor- en adviescommissie

2021-1557477

Verweer:

De ontheffing van 9 juli 2019 is onherroepelijk. De gemeente Zaanstad kan van die ontheffing gebruik maken en wil dat ook gaan doen. Dat er op dit moment (nog) geen geldend bestemmingsplan is voor de werkzaamheden waarop de ontheffing ziet, staat niet in de weg aan de inwilliging van het verzoek van de gemeente om één van de voorschriften van die ontheffing te wijzigen. Verweerders zijn dan ook van mening dat dit bezwaaronderdeel zonder grond is.

Overweging commissie

De commissie volgt verweerders in hun standpunt.

De ontheffing van 9 juli 2019, gewijzigd met de beslissing op bezwaar van 27 november 2019, is inderdaad onherroepelijk. Dat het bestemmingsplan dat voorzag in de aanleg van de hockeyvelden aan de Fortuinweg door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is vernietigd, is reeds uitvoerig aan de orde gekomen in de bezwaarprocedure over de ontheffing. De commissie merkt wellicht ten overvloede op dat juist om te voorkomen dat gebruik wordt gemaakt van de ontheffing in een stadium waarin de realisering van het plan (nog) onzeker is, voorschrift 8a is opgenomen in de beslissing op bezwaar van 27 november 2019. Daarin wordt het volgende vermeld:

Van deze ontheffing wordt geen gebruik gemaakt zolang er ten behoeve van de ruimtelijke ontwikkelingen van sportpark Fortuin door het bevoegd gezag nog geen planologische toestemming is verleend, zoals bijvoorbeeld een vastgesteld bestemmingsplan.

De commissie ziet in deze bezwaargrond geen reden om het wijzigingsverzoek niet in te willigen.

Overweging van de commissie ten aanzien van voorschrift 15

De commissie constateert dat het de bedoeling is dat het geklepelde materiaal ter plaatse blijft liggen. In voorschrift 15 van de ontheffing staat dat het maaisel direct dient te worden afgevoerd. Om strijdigheid met voorschrift 15 van de ontheffing te voorkomen, adviseert de commissie om in de beslissing op bezwaar dit voorschrift te wijzigen ter zake van het geklepelde materiaal in het (paars omkaderde) plangebied.

ADVIES VAN DE COMMISSIE

De commissie komt op basis van de stukken en het besprokene tijdens de op 18 februari 2021 gehouden openbare hoorzitting tot de conclusie dat het bestreden besluit gewijzigd dient te worden.

Samengevat adviseert de commissie om:

1. als nieuw voorschrift 16 op te nemen (zoals verweerders zich al hadden voorgenomen):
Het is niet toegestaan het in paars aangegeven deelgebied, zoals dat is aangegeven in bijlage 1, figuur 1 bij dit besluit, ongeschikt te maken door middel van hakselen of branden. Daar mag wel geklepeld worden en is het gebruik van een sorteergrijper toegestaan.

Het is niet toegestaan de in blauw en oranje aangegeven deelgebieden, zoals die zijn aangegeven in bijlage 1 figuur 1 bij dit besluit, ongeschikt te maken door middel van hakselen, branden of klepelen. Bij het ongeschikt maken van deze in blauw en oranje aangegeven deelgebieden dient het maaien handmatig te gebeuren.

Voor alle wijzen van werken (ook klepelen) geldt voorschrift 14.

Tevens dient Bijlage 1 te worden vervangen door een nieuwe bijlage, zoals eveneens al door verweerders is aangegeven.

Hoor- en adviescommissie

2021-1557477

2. voorschrift 15 te wijzigen om strijdigheid tussen voorschrift 15 en 16 te voorkomen voor wat betreft het laten liggen van het klepelmateriaal.
3. "geknipte" besluitvorming te voorkomen en derhalve niet na een beslissing op bezwaar een apart besluit aan aanvrager af te geven om een bestreden besluit te wijzigen of aan te vullen. Wel kunnen verweerders om onduidelijkheden te voorkomen de ontheffing met de gewijzigde voorschriften integraal opnemen als bijlage bij de beslissing op bezwaar. Op deze wijze is voor alle partijen duidelijk welke rechten en plichten er zijn.
De met de beslissing op bezwaar van 27 november 2019 reeds gewijzigde en in rechte vaststaande voorschriften 8a en 10 kunnen ook in die bijlage worden opgenomen. Aangezien partijen het met elkaar eens zijn dat voorschrift 8a een kennelijke verschrijving bevat, kan dat voorschrift gewijzigd worden opgenomen.

Het vorenstaande geeft de commissie aanleiding Gedeputeerde Staten van Noord-Holland met betrekking tot het bezwaarschrift, voor zover het is ingediend namens de Werkgroep Natuurgebied Fortuin, niet ontvankelijk te verklaren en, voor zover het is ingediend door de vereniging Kontakt Milieubeheer Zaanstreek, ontvankelijk te verklaren, de bezwaren deels gegrond te verklaren, het bestreden besluit te herroepen en de beslissing op bezwaar te nemen met inachtneming van dit advies.

Haarlem, donderdag 18 februari 2021

de Hoor- en adviescommissie,
Kamer III

fungerend secretaris

mr. drs. R. van Baaren,
voorzitter